Κυάνεαι. Συμπληγάδες.

Σοφοκλ. Ἀντιγόνη ὑπὸ Δ. Σεμιτέλ. σελ. 210 κ.ε.

παρὰ δὲ Κυανέων σπιλάδων διδύμας ἁλὸς 966.
ἀκταὶ Βοσπόριαι ἰδ' ὁ Θρηκῶν,
Σαλμυδησσὸς ἵν' ἀγχίπολις
δισσοῖσι Φινεΐδαις
εἶδεν ἀρατὸν ἕλκος
τυφλωθὲν ἐξ ἀγρίας ματρυιᾶς.
ἀλαὸν ἀλαστόροισιν ὀμμάτων κύκλοις,
ἀραχθέντων ὑφ' αἱματηραῖς
χείρεσσι καὶ κερκίδων ἀκμαῖσιν

—Κυάνεαι ἦσαν αἱ ἐκ τῶν ἐθνῶν καὶ ποιητῶν Συμπληγάδες πέτραι, αἵτινες ἐνομίζοντο πρότερον ὅτι συγκρούονται ἀλλήλαις, ὅθεν καὶ τὸ διάπλουν τὸ κινδυνῶδες, ὕστερον ὅμως ἀφ' οὗ τῇ ὑποθήκῃ τοῦ Φινέως διεπεράσθησαν ποτὲ δι' αὐτῶν οἱ Ἀργοναῦται, ἐστάθησαν ἀκίνητοι. Πρβλ. Πίνδ. Πυθ. 4, 208 κε. 370 κε. συνδρόμων κινηθμὸν ἀμαιμάκετον ἐκφυγεῖν πετρᾶν. δίδυμαι γὰρ ἔσαν ζωαί, κυλινδέσκοντό τε κραιπνότεραι ἢ βαρυγδούπων ἀνέμων στίχες· ἀλλ' ἤδη τελευτὰν κεῖνος αὐταῖς ἡμιθέων πλόος ἄγαγεν.

Κεῖνται δὲ αἱ Κυάνεαι πρὸ τῷ στόματι ἤτοι ταῖς εἰσβολαῖς τοῦ Εὐξείνου Πόντου, κατὰ τὸ Βόρειον δηλονότι ἄκρον τοῦ Θρακικοῦ Βοσπόρου πλησίον τοῦ καὶ σήμερον αὐτόθι ἱεροῦ, ἔνθα ἦν τὸ μάλιστα συν-

Κυάνεαι. Συμπληγάδες.

~~[illegible]~~ στενοῦται ὁ πορθμός, ὅθεν ἀνοιγόμενος παρατείνεται ὁ Πόντος. Πρβλ. Διονυσίου τοῦ Περιηγητοῦ, ὅστις, ἀφ' οὗ ἐμνήσθη τοῦ Θρᾳκικοῦ Βοσπόρου, ἐν στ. 142 κέ. ἐξηγούμενος λέγων ὧδε· στεινότατος δ' ἐκεῖνος ἁπάντων ἔπλετο πορθμός | τῶν ἄλλων, ὅθι καί πολυκλύστοιο θαλάσσης, | Κυανέας ὅθι μῦθος ἀναιδέας εἰν ἁλὶ πέτρας | ἀλλομένας καναχηδὸν ἐπ' ἀλλήλῃσι φέρεσθαι. | ἐκ δὲ τοῦ οἰγόμενος παραπέπταται ἀνδράσι Πόντος | πολλὸς ~~ἐπὶ ἠ~~ πολλὸν ἐπ' ἀντολίης μυχὸν ἕρπων. Στράβ. 7, 6, 1 ~~σελ.~~ 319 αἱ δὲ Κυάνεαι πρὸς τῷ στόματι τοῦ Πόντου εἰσὶ δύο νησίδια, τὸ μὲν τῇ Εὐρώπῃ πρόσχωρον, τὸ δὲ τῇ Ἀσίᾳ, πορθμῷ διειργόμενα ὅσον εἴκοσι σταδίων· τοσοῦτον δὲ διέχει καὶ τοῦ ἱεροῦ τοῦ Βυζαντίων καὶ τοῦ ἱεροῦ τῶν Χαλκηδονίων. Ὁ δὲ Πομπώνιος Μέλας (de sit. orb. II, 7, 2 κέ.) λέγει contra Thracium Bosporum duae parvae parvoque distantes spatio et aliquando creditae dictaeque concurrere et Cyaneae vocantur et Symplegades. Καὶ Κυάνεαι μὲν ἐκλήθησαν αὗται ἐκ τοῦ χρώματος αὐτῶν (πρβλ. σχολ. Ἀπολλ. Ῥοδ. Ἀργ. 2, 317), κυανῶν καὶ νῦν ἔτι οὐσῶν τῶν ἐνταῦθα πετρῶν καὶ αὐτῶν. Ἐκ δὲ τῆς μυθολογουμένης ἰδιότητος τοῦ κινεῖσθαι καὶ συγκρούεσθαι ἐκλήθησαν καὶ Συμπληγάδες. Παρὰ δὲ τοῖς παλαιοῖς εὑρίσκονται καλούμεναι οὐ μόνον ἁπλῶς Κυάνεαι ἢ Συμπληγάδες (μετὰ τοῦ ὀνόματος πέτραι ἢ καὶ ἄνευ αὐτοῦ), ἀλλὰ καὶ ἀμφότερα ἅμα Κυάνεαι Συμπληγάδες, οἷον παρ' Εὐριπ. Μηδ. 2. Ἰφιγ. Τ. 241, κατὰ δὲ τὸν Nauck ἐν Μηδ. 1263 καὶ τὰ ἐρίθ(?) Κυανεᾶν συμπληγά-

δων πετρῶν. ἐκ τῆς ἰδιότητος ταύτης ἀπεκλήθησαν αὐ-
ταὶ ὑπὸ τῶν παλαιῶν ἢ τὰ ἐπίθετα πλαγκταί, συμπληγάδες,
σύνδρομοι (κυρίως δὲ Πλαγκταὶ φαίνεται ὅτι ἐκλήθη-
σαν ἐν τοῖς μεταγενεστέροις χρόνοις αἱ Θρακικαὶ Κυάνε-
αι ἐκ μεταφορᾶς τοῦ ὀνόματος ἀπὸ τῶν Ὁμηρικῶν κυ-
ρίως λεγομένων Πλαγκτῶν)· οὕτω κατὰ τὸν Σχολ. Εὐριπ.
Μηδ. 2 ὁ Σιμωνίδης ἐκάλεσε συμπληγάδας τὰς Κυανέας·
ὁ δὲ Πίνδαρος (Πυθ. 4, 208) λέγει συνδρόμων πετρᾶν· ὁ
δὲ Εὐριπίδης Ἰφιγ. Τ. 421 πέτρας τὰς συμπληγάδας. Πρβλ.
Ἰφιγ. Τ. 124 πόντου δισσὰς συγχωρούσας πέτρας Εὐξείνου.
Θεόκρ. Εἰδ. 20(22), στ. 27 πέτρας εἰς ἓν ξυνιούσας. Ἡροδ.
4, 85 τὰς Κυανέας καλουμένας, τὰς πρότερον πλαγκτὰς Ἕλ-
ληνές φασι εἶναι. Διονυσ. Περιηγ. στ. 155 πλαζομένας πέτρας.
Ἀπολλ. Ῥοδ. Ἀργ. 2, 595 κλ. ἢ ἄρα μέσσαις Πληγάσι δι-
νήεις ἔχεν ῥόος. Περὶ δὲ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν Κυανέων δια-
φωνοῦσιν οἱ παλαιοὶ συγγραφεῖς, οἱ μὲν λέγουσιν ὅτι δύο
πρότερον οὖσαι αἱ Κυάνεαι, ἀφ' οὗ ἐπαύσαντο κινούμεναι,
ἡνώθησαν εἰς μίαν, ἥτις ἔκειτο παρὰ τῇ τῆς Εὐρώπης
ἀκτῇ, οἱ δὲ ὅτι ἐν τοῖς ὕστερον χρόνοις δύο ἦσαν
αἱ Κυάνεαι ἱκανῶς διέχουσαι ἀλλήλων, ἡ μὲν παρὰ τῇ
τῆς Εὐρώπης ἀκτῇ, ἡ δὲ παρὰ τῇ τῆς Ἀσίας. Καὶ τὴν
μὲν πρώτην ἀρχαιότατος Τιμοσθένης ὁ Ῥόδιος ὁ ναύαρ-
χος Πτολεμαίου τοῦ Φιλαδέλφου (πρβλ. Σχολ. εἰς Θεόκρ. Εἰδ.
13, 22 Τιμοσθένης δέ φησιν ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ ποῦ σταδίων
εἶναι [illegible] [illegible], καλεῖσθαι δὲ τὰ ἄλλα ἄ-
κρας Κυανέας). Τῷ Τιμοσθένει ἀκολουθεῖ ὁ Ἀρριανὸς

(περιηγ. Εὐξείνου Πόντου κεφ. 57), Ἀπολλώνιος ὁ Ῥόδιος (Ἀργον. 2, 604 κε. ἔνθα λέγει ὅτι· αἱ πέτραι δ' εἰς ἕνα χῶρον ἐπισχεδὸν ἀλλήλῃσιν / νωλεμὲς ἐρρίζωθεν· ὃ δὴ καὶ μόρσιμον ἦεν / ἐκ μακάρων, εὖτ' ἄν τις ἰδὼν διὰ νηὶ περήσῃ.), Ἀμμιανὸς Μαρκελλῖνος (Rer. gest. XXII, 8, 15. hi scopuli, quum eos Argo prima omnium navis — praeterisset innoxia, immobiles turbine circumfracto stetere concorporati, ut eos aliquando fuisse discretos nulli nunc conspicantium credant, nisi super hoc congruerent omnes priscorum carminum cantus), Ἀριστείδης ὁ ῥήτωρ ([illegible] τομ. 2 σελ 35 ed. Dind.) καὶ ἄλλοι τινές. Τὰς πέτρας [illegible] μέμνηται Ἀπολλόδωρος (Βιβλ. 1, 4, 22), Θεόκριτος ([illegible] 13, 22 κε.), Στράβων [illegible] χωρ., Πτολεμαῖος (Γεωγρ. 5, 13 σελ. 217 Wilberg. [illegible] συμβαίνονται τῇ [illegible] πρὸς τοῦ Βοσπόρου [illegible] [illegible] Κυανέων [illegible]), Διονύσιος ὁ Βυζάντιος (fr. 54 Mueller) καὶ ἄλλοι. Πάντες δὲ οἱ νεώτεροι περιηγηταὶ [illegible] καὶ βεβαιοῦσιν, οὐδὲν ἢ σχεδὸν οὐδὲν ἴχνος τῆς [illegible] Κυανέας [illegible]. Πλεῖστα περὶ τῶν Κυανέων εὑρίσκεις ἐν Friderici Wieseleri commentat. de Cyaneis sive Symplegadibus ἐν ind. scholl. acad. Georg. Aug. per semestr. aest. MDCCCLXXIX. ——

πληγάδων ἀντὶ τοῦ πέτρων, ὡς ἄλλοι τε γραμματικοί καὶ ὁ Ἡσύχιος ἐξηγεῖται λέγων ὧδε· « πληγάδες· αἱ περιεχόμεναι τῇ θαλάσσῃ πέτραι. » Καὶ [illegible] μὲν αἱ Κυά-

Κυάνεαι. Συμπληγάδες.

καὶ [illegible] ἐλέγοντο ὑπὸ τῶν παλαιῶν πέτραι, [illegible] Κυάνεαι πέτραι, ἢ ἁπλῶς Κυάνεαι ὑπονοουμένου τοῦ πέτραι· ὁ δὲ Πτολεμαῖος (Γεωγρ. 3,11, σελ. 217 ἐκδ. Wilberg) λέγει αὐτὰς νήσους· ὁ δὲ Στράβων (7,6,1, σελ. 319) νησίδια· ὁ δὲ Σχολ. εἰς Πινδ. Πυθ. 4.370 νησίδια σπηλαιώδη· ὁ δὲ Τιμοσθένης ὁ Ῥόδιος (Σχολ. Θεοκρ. Εἰδ. 13,22) νησίδιον σπηλαιῶδες· ὁ δὲ Ἀπολλόδωρος (Βιβλ. 1,9,22) πέτρας ὑπερμεγέθεις· ὁ δὲ Θεόκριτος (Εἰδ. 13,24) χοιράδας· ὁ δὲ Ἀπολλώνιος ὁ Ῥόδιος (2,368) σπιλάδας ἃ πολλαὶ [illegible] ὑπὸ σπιλάδας Θρηικίας ὁ λέγων.